

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobce: **J. K.**
zastoupen JUDr. Kateřinou Skoumalovou, advokátkou
se sídlem Škroupova 957, Hradec Králové

proti
žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Pardubicích**
se sídlem Čechovo nábřeží 1791, Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. září 2020, č. j. ZKI PA-O-23/00684/2020/17,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Královéhradecký kraj, Katastrálního pracoviště Hradec Králové (dále také jen „Katastrální úřad“), ze dne 26. 6. 2020, č. j. OR-149/2020-602, vydanému v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu podle § 36 zákona č. 256/2013 Sb. o

katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „katastrální zákon“), a toto rozhodnutí potvrdil.

2. Katastrální úřad jím rozhodl tak, že:

1. Nesouhlasu s neprovedením opravy se nevyhovuje, neboť se nejedná o chybu v katastrálním operátu podle ustanovení § 36 katastrálního zákona.

2. Pozemek označený podle katastru nemovitostí jako parcela číslo Xa bude nadále evidován s výměrou 6 458 m².

Pozemek označený podle katastru nemovitostí jako parcela číslo Xb bude nadále evidován s výměrou 2 161 m².

Nemovitosti jsou evidovány v katastrálním území.

II. Obsah žaloby

3. K závěrům prvoinstančního správního rozhodnutí Katastrálního úřadu žalobce uvedl, že podle něj minimálně u pozemku p. č. Xa byla výměra pozemku před digitalizací v katastru nemovitostí zapsána nesprávně, neboť správně měla být určena výměrou 6 846 m². Oba předmětné pozemky vznikly dělením na základě geometrického plánu č. 96/232/95 (dále také jen „GP 1995“), když byly vyděleny z pozemku p. č. Xf tak, že pozemek p. č. Xa byl zapsán do evidence katastru nemovitostí s výměrou 6 465 m² a pozemek p. č. Xb s výměrou 2 377 m². Žalobce je přesvědčen, že již v tomto okamžiku byla výměra pozemku p. č. Xa do evidence katastru nemovitostí zavedena nesprávně, protože správně měla být zavedena výměra 6 846 m².
4. Pozemky p. č. Xc (s výměrou dle GP 1995 1 415 m²), p. č. Xd (s výměrou dle GP 1995 598 m²), p. č. Xa (s výměrou dle GP 1995 6 465 m²) a p. č. Xb (s výměrou dle GP 1995 2 377 m²) náležely do vlastnictví manželů J. a J. K. (rodičů žalobce) s tím, že ti tyto pozemky následně převedli darovací smlouvou do vlastnictví žalobce (pozemek p. č. Xa a pozemek p. č. Xb) a jeho sestry (pozemek p. č. Xc a pozemek p. č. Xd).
5. Žalobce ve svých podáních prokazoval, že jeho rodiče před zpracováním GP 1995 vlastnili pozemky v celkové výměře 11 236 m². Vyplývá to zejména z výměnné smlouvy ze dne 23. 4. 1992 uzavřené mezi manželi K. na straně jedné a Ing. J. Z. na straně druhé. Podle této smlouvy z pozemků K. o výměře 11 086 m² přešly do vlastnictví Ing. J. Z. pozemky o výměře 1 987 m² (tj. díl „e“ dle GP č. 80-591/91 – dále také jen „GP 1991“) a 838 m² (tj. díl „b“ dle GP 1991), tj. K. zůstal pozemek p. č. Xe o výměře 8 261 m² (tj. 11 086 m² – 1 987 m² – 838 m²); K. směnnou smlouvou získali od Ing. J. Z. do svého vlastnictví pozemek o výměře 2 975 m² (tj. díl „a“ dle GP 1991), celkem K. před zápisem geometrického plánu č. 96/232/95 vlastnili zmíněných 11 236 m².
6. Žalobce vyjádřil dále přesvědčení, že pokud Katastrální úřad v minulosti do své evidence zavedl pozemky v jeho vlastnictví v nižší výměře, než jak mu podle nabývacích titulů náleželo, zcela logicky ho musel zkrátit ve prospěch jiného vlastníka, nejspíše sousedního pozemku. Jestliže Katastrální úřad v minulosti svým postupem zapříčinil vznik chyby ve své evidenci, nelze ji zhojit jinak, než stejným způsobem, tj. opravdu na úkor sousedního pozemku. Je zjevné, že výměry pozemků ve vlastnictví žalobce se odvozovaly od původního pozemku p. č. Xf. Žalobce netvrdí, že konkrétně u tohoto pozemku došlo k navýšení jeho výměry v jeho neprospěch, ale s ohledem na GP 1995 se to nabízí. Je na

správním orgánu, aby tuto chybu napravil, aniž by mu žalobce konkrétně stanovil, jak to má učinit.

7. Dle žalobce bylo nesprávným postupem správních orgánů neoprávněně zasaženo do jeho ústavně zaručeného práva vlastnit majetek. Z faktů jím uváděných a především ze zajištěných listin je nepochybné, že jeho rodiče manželé K. v roce 1995 před zpracováním GP 1995 vlastnili pozemky v celkové výměře 11 236 m². To je doloženo zejména smlouvou výměnnou ze dne 23. 4. 1992, kterou došlo ke směně pozemků mezi rodiči žalobce a Ing. J. Z., jak bylo popsáno výše.
8. Žalobce nerozumí tomu, jakým způsobem se mohlo stát, že podle GP 1995 byly z pozemků ve vlastnictví rodičů žalobce vyčleněny celkem čtyři pozemky č. Xc, č. Xd, č. Xa a č. Xb, jejichž celková výměra činí 10 855 m², tedy o 381 m² méně, než kolik měla činit výměra pozemků ve vlastnictví manželů K. po uzavření výměnné smlouvy s Ing. J. Z. v roce 1992 (aniž by v mezidobí manželé K. jakoukoliv část svých pozemků komukoliv převedli). Jak uváděl ve všech svých podáních, domnívá se, že uvedená výměra chybí u pozemku p. č. Xa, kde správně měla výměra činit nikoliv 6 465 m², ale 6 846 m².
9. Podle žalobce na vytčeném nedostatku nemůže nic změnit ani obnova katastrálního operátu přepracováním na digitální katastrální mapu, jak k ní v daném katastrálním území došlo v roce 2004. Žalobce si je vědom, že odchylky ve výměrách pozemků č. Xa a Xb po digitalizaci oproti dříve evidovaným výměrám u těchto pozemků v jeho vlastnictví jsou v rámci zákonné tolerance. To ovšem platí pouze za situace, kdy se kalkuluje s výměrou pozemku p. č. Xa před digitalizací 6 465 m², nikoliv 6 846 m², jak měla být v údajích evidence katastru nemovitostí správně zanesena. Současným zápisem v katastru nemovitostí evidovaná výměra tohoto pozemku 6 458 m² by oproti výměře 6 846 m², která dle žalobce měla být katastrem nemovitostí před digitalizací správně zapsána, představovala odchylku zcela jinou.
10. Jestliže technické možnosti při zpracování údajů katastru nemovitostí neumožňují odstranit nepřesnosti vzniklé v minulosti, není to chybou žalobce a jistě nelze uzavřít, že některý z vlastníků pozemků daného katastrálního území bude postižen zmenšením výměry jeho pozemků jen proto, že Katastrální úřad není schopen zpětně revidovat data získaná v minulosti. Odporuje totiž základním ústavně zaručeným principům ochrany vlastnického práva, aby jen v důsledku nesprávně zaměřené hranice pozemku v terénu, či jiné chyby evidence katastru nemovitostí, byl vlastník zkrácen o podstatnou část výměry svého pozemku.
11. Závěrem žaloby žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Obsah vyjádření žalovaného k žalobě

12. Ve vyjádření k žalobě žalovaný předeslal, že obsah žaloby je v zásadě totožný s obsahem žalobcova odvolání proti rozhodnutí Katastrálního úřadu. Odkázal proto zejména na odůvodnění rozhodnutí Katastrálního úřadu a na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.
13. Z obsahu žaloby je dle žalovaného zřejmé, že žalobce de facto rozporuje obsah GP 1995. Obsah geometrického plánu ale závisí na individuálním posouzení situace geodetem, na situaci v terénu k okamžiku vyhotovení geometrického plánu a v neposlední řadě též na

obsahu soukromoprávní smlouvy uzavřené mezi geodetem a jeho klientem, neboť je zcela na vůli vlastníka pozemku, jakou část svého pozemku oddělí pro účely dalšího převodu. V rámci řízení o opravě chyby v katastrálním operátu ale nelze žádným způsobem přezkoumávat obsah toho kterého geometrického plánu, neboť toto řízení slouží toliko k nastolení souladu údajů katastru nemovitostí s obsahem podkladů, na základě nichž byly tyto údaje do katastru nemovitostí zapsány. GP 1995 je původním výsledkem zeměměřické činnosti, na jehož základě vznikly mj. předmětné pozemky p. č. Xa a Xb, přičemž žalovaný ověřil, že geometrické a polohové určení těchto pozemků je s tímto původním výsledkem zeměměřické činnosti v souladu. Tedy že nedošlo k žádné chybě při zakreslení GP 1995 do katastrální mapy, ani později v roce 2004 při obnově katastrálního operátu přepracováním na digitální katastrální mapu.

14. Žalovaný dále uvedl, že způsob, jakým žalobce počítá výměry parcel č. Xa a Xb, vyplývá zřejmě ze zažitě laické představy, že předmětem vlastnického práva k pozemku je sama jeho výměra. Tak tomu ale není. Žalobce proto od svých rodičů neobdržel darem výměru, ale přesně vymezenou část zemského povrchu v určitých hranicích, které jsou promítnuty do katastrální mapy na základě výše popsaných původních výsledků zeměměřických činností. Z tohoto promítnutí hranic pozemku do katastrální mapy je pak odvozena výměra evidovaná v souboru popisných informací katastru nemovitostí.
15. Žalovaný také upozornil na skutečnost, že žalobce odvozuje výměry parcel z údajů evidovaných v pozemkové knize. Výměry evidované v předchozích pozemkových evidencích ovšem byly určeny grafickým způsobem (planimetrováním), tj. byly odvozeny od zjištěné plochy obrazu pozemku v mapě v měřítku 1:2880. Jednalo se tedy o nejméně přesný způsob určení výměry. To je s největší pravděpodobností dle žalovaného ta hlavní příčina skutečnosti, proč se součet výměr parcel žalobce a jeho sestry evidovaných v současné době v katastru nemovitostí liší od údaje, k němuž žalobce dospěl odečítáním od údajů evidovaných v pozemkové knize.
16. Žalovaný proto navrhl, aby krajský soud žalobu pro její nedůvodnost zamítl.

IV. Návrh žalobce na rozšíření žaloby, vyjádření žalovaného k němu

17. V podání doručeném soudu dne 12. 10. 2021 žalobce uvedl, že chybějící výměry musí být vypočítány z původního pozemku p. č. Xi, který byl ve vlastnictví jeho rodičů, a měl výměru 12 585 m². Z něho byly odděleny pozemky p. č. Xj, Xk část, Xi, Xc, Xa a Xf 2. Dále uvedl: „*Celková výměra 12 585 m² pozemku Xe je výměrou 2 337 m² z Xe v užívání ing. Z. na p. č. Xg (1 505 m²) a na části pozemku p. č. Xh (598 m²). Celkem 2 103 m².*“
18. Další část podání se již v podstatě věnovala jiným pozemkům, než těm, které byly předmětem správního řízení. V souvislosti s tím žalobce vytkl Katastrálnímu úřadu, že není v záznamech vyznačena darovací smlouva pro sestru žalobce, kterou má být z pozemku p. č. Xe oddělen pozemek p. č. Xc o výměře 1 415 m² a ani „*vznik celkových výměr, tj. 2 013 m².*“
19. V návaznosti na to navrhl žalobce rozšíření žaloby, když návrh formuloval následovně: „*Z výše uvedeného podávám návrh na rozšíření návrhu o chybějící výměru 216 m² na pozemku Xc viz.*“
20. Součástí tohoto podání byl rovněž návrh sestry žalobce, J. H., kterým se domáhala postavení osoby zúčastněné na tomto soudním řízení. O tomto návrhu rozhodl krajský

soud usnesením ze dne 14. 10. 2020, č. j. 30 A 91/2020-66. Jmenované postavení osoby zúčastněné na tomto řízení nepřiznal.

21. V reakci na žalobcův návrh na rozšíření žaloby žalovaný uvedl, že dle jeho názoru nelze tomuto návrhu vyhovět, protože žalobu proti rozhodnutí správního orgánu lze rozšířit o další žalobní body pouze ve lhůtě pro podání žaloby. Dvoutříměsíční lhůta pro podání žaloby již ale v této věci dávno uplynula.
22. Připomněl, že předmětem přezkoumávaného správního řízení byl přezkum správnosti evidence výměr parcel č. Xa a č. Xb v katastrálním území v katastru nemovitostí. Výměra parcely č. Xc v tomtéž katastrálním území předmětem řízení nebyla. Obsah podání žalobce ze dne 11. 10. 2021 ovšem k předmětu řízení vůbec nesměřuje (kromě pozemku p. č. Xc zmiňuje žalobce i pozemky v k. ú. X1 a X2). Stejně tak přílohy podání se se žalobcem vymezeným předmětem správního řízení zcela míjejí. K tomu žalovaný uvedl, že je mu z vlastní úřední činnosti známo, že žalobce a vlastnice pozemku p. č. Xc podali Katastrálnímu úřadu v období po podání žaloby proti rozhodnutí žalovaného několik dalších návrhů na opravu chyby, z nichž některé se týkaly právě nemovitostí v k. ú. X1 a X2, ale i dalších pozemků označených v podání ze dne 11. 10. 2021. Toto podání svým obsahem směřuje právě k těmto pozdějším návrhům na opravu chyby.

V. Jednání soudu

23. Při jednání soudu dne 19. 10. 2021 zůstali účastníci řízení na svých postojích a procesních návrzích. Zástupkyně žalobce objasnila, že podání žalobce označené jako „Návrh na rozšíření žaloby“ ze dne 11. 10. 2021 (doručené krajskému soudu dne 12. 10. 2021) je nutno vnímat jako návrh žalobce na rozšíření žaloby o nový žalobní bod.
24. Zástupkyně žalobce uvedla, že žalobce se původně u Katastrálního úřadu domáhal opravy chyby v katastrálním operátu, kdy dovozoval, že pozemky v jeho vlastnictví č. Xa a Xb jsou evidovány s nesprávnou výměrou. Oprava ze strany Katastrálního úřadu provedena nebyla a stejně tak bylo zamítnuto odvolání žalobce proti nevyhovujícímu rozhodnutí Katastrálního úřadu. Pokud jde o nesprávnou výměru, kterou žalobce dovozuje, jedná se zejména o pozemek par. č. Xa, který je v současné době v katastru nemovitostí veden s výměrou 6458 m², tato výměra byla takto zavedena po digitalizaci v daném území. Žalobce je ale přesvědčen, že při digitalizaci vycházel správní orgán z nesprávně zapsané výměry, která se měla lišit o 381 m² ve prospěch žalobce. Pak by také nepochybně po digitalizaci musela být výměra žalobcova pozemku uvedena s jiným číselným údajem. Žalobce získal předmětné pozemky do svého vlastnictví darovací smlouvou od svých rodičů, tyto pozemky rodiče žalobce nabyly do svého vlastnictví na základě GP plánu z roku 1995 rozdělením pozemku par. č. Xf. Žalobce se domnívá, že již při tomto dělení byli jeho rodiče zkráceni na svém vlastnickém právu, pokud předmětné pozemky byly uvedeny s výměrou, která je dána v geometrickém plánu. Manželé K. totiž původně měli ve svém vlastnictví pozemek, který měl výměru 11 236 m². Zde žalobce vychází z výměnné smlouvy uzavřené mezi manželi K. na straně jedné a Ing. J. Z. na straně druhé. Pokud by se „nasčítaly“ metry čtverečné, které byly předmětem výměny, a přičetl k tomu původní pozemek ve vlastnictví K., je uváděná výměra 11 236 m² nepochybná.
25. Na doplnění uvedla, že podle žalobce Ing. J. Z. v roce 1992, kdy uzavíral výměnnou smlouvu s manželi K., nedisponoval pozemkem, který s nimi směňoval, respektive na tento pozemek neměl nabývací titul, každopádně žalobce tento nabývací titul nedohledal

a Katastrální úřad tvrdí, že žádnými listinami k nabytí tohoto pozemku Ing. J. Z., nedisponuje.

26. Zástupkyně žalobce při jednání navrhla doplnění dokazování provedením výslechu svědka, a to jeho sestry J. H. Ta by měla být vyslechnuta k okolnostem vzniku předmětných pozemků a rovněž k širším souvislostem ohledně vlastnických vztahů v daném katastrálním území.
27. Tomuto návrhu na provedení shora uvedeného důkazu soudem vyhověno nebylo, neboť soud shora uvedené důvody, pro které měl být důkaz proveden, nepovažuje za relevantní pro rozhodnutí v dané věci (v podrobnostech níže).

VI. Skutkové a právní závěry krajského soudu

28. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Krajský soud přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
29. Předně upozorňuje, že není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 – 47; všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu citovaná v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz).
30. Krajský soud dále předesílá, že všechny nemovitosti níže zmiňované v tomto rozsudku se nacházejí v katastrálním území, nebude již tedy pro zjednodušení tuto informaci u označení nemovitostí dále v rozsudku uvádět.
31. Krajský soud považuje za nutné vypořádat se nejdříve s podáním žalobce ze dne 11. 10. 2021 označeným jako „Návrh na rozšíření žaloby“. S ohledem na obsah tohoto podání je krajský soud vyhodnotil jako návrh žalobce na rozšíření žaloby o nový žalobní bod. To potvrdila i zástupkyně žalobce při jednání soudu.
32. Žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno 11. 9. 2020. Shora uvedený návrh na rozšíření žaloby byl soudu doručen 12. 10. 2021.
33. Dle § 71 odst. 2 věty poslední s. ř. s. může žalobce rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby. Dle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud doplňuje, že katastrální zákon v tomto směru jinou lhůtu pro podání žaloby proti rozhodnutím vydaným na jeho základě neobsahuje.

34. Ze shora uvedeného tedy plyne zcela zřetelný a jednoznačný závěr, že shora popsany návrh žalobce na rozšíření žaloby o nový žalobní bod byl vznesen až po uplynutí uvedené lhůty. V takovém případě k němu soud nepřihlíží (nemusí o něm samostatně rozhodovat), tedy k němu ani neprovádí dokazování.
35. Pro úplnost krajský soud dodává, že uvedený návrh žalobce na rozšíření žaloby se navíc týkal pozemku p. č. Xc, který není v jeho vlastnictví a nebyl (ani nemohl z toho důvodu být) předmětem přezkoumávaného správního řízení. Jednak tedy žalobce není aktivně legitimován k vedení jakéhokoli řízení týkajícího se uvedeného pozemku, protože není jeho vlastníkem, jednak krajský soud nemohl otázku správnosti výměry tohoto pozemku posuzovat v daném soudním řízení jako „první v pořadí“, neboť by to bylo v rozporu se zásadou subsidiarity správního soudnictví.

A nyní již k nedůvodnosti žaloby.

36. Krajský soud připomíná, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu; k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. června 2005, 5 č. j. 7 Afs 104/2004-54, nebo např. rozsudek téhož soudu ze dne 18. července 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42 (veškerá judikatura Nejvyššího správního soudu citovaná v tomto rozhodnutí je dostupná na www.nssoud.cz).
37. Jestliže tedy strana žalující v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, aniž by poukázala na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, je zcela dostatečné, pokud se k takto obecným námitkám vyjádří krajský soud rovněž jen v obecné rovině. Toto stanovisko zaujal i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dne 24. srpna 2010, v č. j. 4 As 3/2008-78, který zastal názor že: *„Smyslem uvedení žalobních bodů (§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.) je jednoznačné ustanovení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby... . míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“*
38. Průběh celého správního řízení dle § 36 katastrálního zákona je podrobně popsán v odůvodnění žalobu napadeného rozhodnutí, konkrétně na str. 2 až 4. Krajský soud proto nepovažuje za potřebné jej znovu uvádět a na tuto část odůvodnění žalovaného rozhodnutí, které je účastníkům řízení dobře známo, v tomto směru plně odkazuje. Ostatně žalobce správním orgánům žádné procesní pochybení ani nevytká.
39. Dle § 36 odst. 1 katastrálního zákona na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly
- a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru,

b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.

40. Účelem institutu opravy chyby v katastrálním operátu je odstranění rozporu mezi jednotlivými částmi katastrálního operátu, nikoliv rozporu evidovaných údajů se skutečným stavem. Jde tedy o nápravu stavu, kdy údaje zapsané v katastru neodpovídají obsahu v operátu založených podkladů, na jejichž základě se takové údaje obsahem katastru staly. Nutno dodat, že rozhodnutí katastrálních úřadů o opravě chyby v katastrálním operátu nezasahují konečným způsobem do sféry hmotněprávních oprávnění a povinností účastníků řízení, tedy nezpůsobují vznik, změnu nebo zánik právních vztahů k nemovitostem. Taková rozhodnutí mají pouze evidenční účinky, neřeší konečným způsobem otázku, kdo má jaký právní vztah k určité nemovitosti. Řízení o opravě chyby v katastrálním operátu neslouží k řešení sporů ohledně existence právních vztahů k nemovitostem, řešení těchto sporů přísluší pouze soudům v občanskoprávním řízení (viz Barešová, E. et al. *Katastrální zákon. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015, str. 304; srov. také četnou judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. rozsudky ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007 – 103, ze dne 5. 9. 2012, č. j. 1 As 43/2012 – 55, nebo ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 90/2012 – 65; všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu citovaná v tomto rozsudku jsou k dispozici na www.nssoud.cz).
41. Řízení o opravě chyb v katastrálním operátu pak slouží k uvedení údajů katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin. Opravou má být pouze dosaženo souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji. V tomto řízení může katastrální úřad činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky, např. odstraňovat spory týkající se vlastnického práva (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2011, č. j. 8 As 4/2011-334, ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As Xj012-32 či ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 90/2012-65).
42. V řízení o opravě chyby v katastrálním operátu tedy dochází pouze k dodatečnému nahrazení údaje chybně evidovaného v katastru nemovitostí údajem, který je v souladu s listinami založenými ve sbírce listin. Jiné nesprávnosti obsažené v katastru nemovitostí nelze považovat za chybu ve smyslu § 36 katastrálního zákona, a proto je katastrální úřad nemůže v tomto řízení opravovat.
43. Za vhodné považuje krajský soud ještě poukázat na vymezení pojmů „pozemek“ a „parcela“, jak je definuje katastrální zákon. Ustanovení § 2 písm. a) katastrálního zákona vymezuje pozemek jako část zemského povrchu oddělenou od sousedních částí hranicí územní jednotky nebo hranicí katastrálního území, hranicí vlastnickou, hranicí stanovenou regulačním plánem, územním rozhodnutím, společným povolením, kterým se stavba umísťuje a povoluje, veřejnoprávní smlouvou nahrazující územní rozhodnutí, územním souhlasem nebo hranicí danou schválením navrhovaného záměru stavebním úřadem, hranicí jiného práva podle § 19, hranicí rozsahu zástavního práva, hranicí rozsahu práva stavby, hranicí druhů pozemků, popřípadě rozhraním způsobu využití pozemků. Ustanovení § 2 písm. b) katastrálního zákona potom vymezuje parcelu jako pozemek, který je geometricky a polohově určen, zobrazen v katastrální mapě a označen parcelním číslem.

44. Žalobce vyvolal předmětné správní řízení, protože nesouhlasí s údaji o evidovaných výměrách pozemků p. č. Xa a Xb. Žalovaný správně konstatoval, že žalobce v souvislosti s tímto svým tvrzením nenamítal žádnou konkrétní chybu v zákresu hranic těchto pozemků, a ozřejmil, že s ohledem na skutečnost, že výměra parcely je údajem odvozeným od geometrického a polohového určení pozemku [§ 2 písm. g) katastrálního zákona], musely se správní orgány zabývat rovněž geometrickým a polohovým určením předmětných pozemků.
45. Jak při tomto postupu správní orgány postupovaly, pak žalovaný podrobně popsal na str. 5 až 7 napadeného rozhodnutí.
46. Z obsahu této části odůvodnění napadeného rozhodnutí považuje krajský soud za důležité vypíchnout několik faktů. Předně ten, že v dané lokalitě proběhla v 60. letech minulého století obnova operátu podle předpisu pro technickohospodářské mapování, při níž došlo k přečíslování parcel a k novému určení výměr v souvislosti s novým měřením. Tehdy vznikla parcela evidence nemovitostí č. 303. V roce 1992 došlo k uzavření výměnné smlouvy mezi rodiči žalobce na straně jedné a Ing. J. Z. na straně druhé, jejímž předmětem byla výměna částí pozemků původního pozemkového katastru evidovaných zjednodušeným způsobem č. Xe a Xk, přičemž směřované části pozemků byly určeny GP 1991 (v podrobnostech shora). Na tento záznam navázal GP 1995, kterým byly nově vyznačeny pozemky p. č. Xc, Xd, Xa, Xb a Xf 2 v místě zůstatků parcel původního pozemkového katastru č. Xi, Xl a Xi.
47. Dále je nutno zdůraznit, že v roce 2004 proběhla v katastrálním území obnova katastrálního operátu přepracováním na digitální katastrální mapu. Ve vědomí veřejnosti je tento postup znám jako „digitalizace“. V rámci tohoto procesu dochází i k novému výpočtu výměr jednotlivých parcel a k jejich zavedení do souboru popisných informací.
48. Před obnovou operátu přepracováním na digitální katastrální mapu byla u pozemku p. č. Xa evidována výměra 6 465 m², u pozemku p. č. Xb výměra 2 377 m². Po ukončení tohoto procesu pak u pozemku p. č. Xa byla evidována výměra 6 458 m², u pozemku p. č. Xb výměra 2 161 m².
49. Žalobce nabyl pozemky p. č. Xa a Xb na základě darovací smlouvy od svých rodičů ze dne 3. 9. 2018, s právními účinky k témuž dni.
50. Detailní postup při ověření správnosti geometrického a polohového určení předmětných pozemků popsal žalovaný na druhé polovině str. 6 a na začátku str. 7 napadeného rozhodnutí. Odůvodnil rovněž podrobně, proč shledal na základě kontrolních postupů geometrického a polohového určení těchto pozemků správným tento údaj katastru nemovitostí a proč v důsledku tohoto závěru byla potvrzena i správnost výměr předmětných parcel ve smyslu § 36 katastrálního zákona.
51. K těmto závěrům žalovaného, které v podstatě ještě rozvinuly a rozhojnily závěry obsažené v prvoinstančním správním rozhodnutí, když jinak s nimi byly plně ve shodě, nemá krajský soud nejmenších připomínek a shledává je nejen zákonnými, ale i správnými. Zákonnost a správnost těchto závěrů pak relevantním způsobem nezpochybnil v žalobě ani sám žalobce.
52. Přitom právě nesprávnosti zjištěné v rámci tohoto postupu správních orgánů mohly být předmětem opravy chybných údajů katastru ze strany Katastrálního úřadu ve smyslu § 36 katastrálního zákona.

53. Podstata žalobcovy argumentace ohledně nesprávné výměry pozemků p. č. Xa a Xb však směřuje někam jinam, on vlastně nezpochybňuje výsledky „digitalizace“, tedy ani zjištění shora uvedených kontrolních postupů správních orgánů. Je totiž přesvědčen, že u pozemku p. č. Xa měla být ještě před zahájením obnovy katastrálního operátu přepracováním na digitální katastrální mapu evidována výměra 6 846 m², nikoli výměra 6 465 m². Pochybení pak spatřuje zejména v GP 1995, konkrétně v chybném zápisu části „c“ oddělené z pozemku p. č. Xm tímto geometrickým plánem do vlastnictví Ing. J. Z. Po seznámení se s obsahem tohoto geometrického plánu, který je součástí správního spisu, krajskému soudu nezbyvá, než plně souhlasit se závěrem žalovaného obsaženým v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že přičtení nebo nepřičtení výměry dílu „c“ odděleného z pozemku p. č. Xm k výměře parcel evidovaných na v roce 1992 zcela zjevně nemůže mít na údaj o výměrách parcel č. Xa a Xb žádný vliv, neboť pozemek p. č. Xm se nachází v jiném místě a s předmětnými pozemky ani nesousedí. Díl „c“ navíc nebyl zapsán do vlastnictví Ing. J. Z., ale je součástí parcely katastru nemovitostí č. Xm, jejímž vlastníkem je Obec.
54. I ve zbývajících částech odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný snažil vysvětlit žalobci, v čem jsou jeho úvahy (v podstatě pouze domněnky nepodložené relevantními fakty) nesprávné (viz zejména jeho str. 8). Rovněž s těmito závěry žalovaného se krajský soud ztotožňuje.
55. V žalobě tedy žalobce spatřoval pochybení v nesprávné realizaci GP 1995, při jednání soudu ale jeho zástupkyně vyjádřila rovněž názor, že Ing. J. Z. v roce 1992, kdy uzavíral výměnnou smlouvu s manželi K., nedisponoval pozemkem, který s nimi směňoval, respektive na tento pozemek neměl nabývací titul. Ani žalobce si tak není jist, kdeže se „stala chyba“ a kde se oněch 381 m², o něž se domáhá zvětšení výměry pozemku p. č. Xa, vlastně nachází.
56. Dle názoru krajského soudu z postoje žalobce plyne jeho přesvědčení, že ke „zmenšení“ výměry pozemků p. č. Xa a Xb došlo buď v důsledku chybného zápisu obsahu GP 1995 do katastru nemovitostí, při jednání soudu přišla jeho zástupkyně s tvrzením, že prapůvod tohoto jím tvrzeného pochybení je snad možno spatřovat již v obsahu výměnné smlouvy uzavřené mezi jeho rodiči a Ing. J. Z. v roce 1992, resp. snad v její neplatnosti. Přestože pro druhé z uvedených tvrzení nemá žádný relevantní důkaz a prvé z jeho tvrzení mu bylo správními orgány vyvráceno, považuje krajský soud za nutné zdůraznit něco jiného. A to, že pokud by důvodem chybných údajů v katastru nemovitostí měly být důvody tvrzené žalobcem, v žádném případě nemůže jít o chybné údaje, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru nebo nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem, jak má na mysli § 36 katastrálního zákona.
57. Pokud tedy žalobce usiluje o změnu údajů v katastru nemovitostí z důvodů jím tvrzených, nemůže tak učinit v řízení dle § 36 katastrálního zákona. Změny v katastru nemovitostí, jichž se z jím tvrzených důvodů domáhá (chybný obsah GP 1995, zpochybnění platnosti výměnné smlouvy z roku 1992), by již totiž zasahovaly do vlastnického (tedy soukromého) práva jiných fyzických nebo právnických osob. Takové otázky nemohou být řešeny v režimu správního řízení dle § 36 katastrálního zákona, jehož předmětu a účelu se krajský soud shora podrobně věnoval, ale musela by být řešena před obecnými soudy v rámci civilního řízení.

58. Proto soud nevyhověl návrhu žalobce na doplnění dokazování, konkrétně výsledkem jeho sestry J. H. Tu navrhoval vyslechnout právě k okolnostem vzniku předmětných pozemků a rovněž „k širším souvislostem ohledně vlastnických vztahů v daném katastrálním území“. Skutečnosti, ke kterým měla být svědkyně vyslechnuta, však pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů relevanci mít nemohou.
59. Správní orgány, zejména žalovaný, se snažily žalobci podrobně vysvětlit, že v rámci vymezeného předmětu daného správního řízení učinily vše pro kontrolu správnosti údajů o výměrách předmětných pozemků a shledaly, že v tomto směru katastr nemovitostí chybné údaje neobsahuje. Vyvrátily mu také důvodnost jeho domněnek, jak mělo k jím tvrzenému „zmenšení“ výměry těchto parcel dojít. Žalobce však opakuje stále stejná tvrzení bez ohledu na správné a logické argumenty správních orgánů i bez ohledu na skutečnost, že tímto způsobem se jím tvrzeného pochybení domoci nemůže.
60. Žalobce by si měl také uvědomit, že metody zjišťování výměry jednotlivých parcel se stále vyvíjejí. Zatímco on vychází ohledně výměry parcel z údajů evidovaných v pozemkové knize, pak současné metody a technické postupy při stanovení tohoto údaje jsou již výrazně přesnější.
61. Ve vyjádření k žalobě dále žalovaný správně konstatoval, že v rámci řízení o opravě chyby v katastrálním operátu nelze žádným způsobem přezkoumávat obsah toho kterého geometrického plánu, neboť toto řízení slouží toliko k nastolení souladu údajů katastru nemovitostí s obsahem podkladů, na základě nichž byly tyto údaje do katastru nemovitostí zapsány. A že GP 1995 je původním výsledkem zeměměřické činnosti, na jehož základě vznikly mj. předmětné pozemky p. č. Xa a Xb, přičemž v rámci správního řízení bylo ověřeno, že geometrické a polohové určení těchto pozemků je s tímto původním výsledkem zeměměřické činnosti v souladu. Tedy že nedošlo k žádné chybě při zakreslení GP 1995 do katastrální mapy, ani později v roce 2004 při obnově katastrálního operátu přepracováním na digitální katastrální mapu.
62. Stejně tak je pravdivé a zcela správné tvrzení žalovaného, že žalobce od svých rodičů v roce 2018 neobdržel darem výměru, ale přesně vymezenou část zemského povrchu v určitých hranicích, které jsou promítnuty do katastrální mapy na základě výše popsaných původních výsledků zeměměřických činností. Z tohoto promítnutí hranic pozemku do katastrální mapy je pak odvozena výměra evidovaná v souboru popisných informací katastru nemovitostí.
63. I když je to pro posouzení věci bez relevance, dlužno podotknout, že rodiče žalobce v minulosti nezpochybňovali ani obsah výměnné smlouvy s Ing. J. Z., ani promítnutí GP 1995 do katastru nemovitostí, ani správnost výměr pozemků p. č. Xa a Xb před či po „digitalizaci“. Alespoň obsah správního spisu v tomto směru žádné informace neobsahuje. V katastru nemovitostí evidované výměry těchto parcel byly i obsahem darovací smlouvy mezi žalobcem a jeho rodiči, na základě níž se stal jejich vlastníkem, jak soud ověřil z obsahu správního spisu.
64. Krajský soud proto závěrem znovu opakuje, že není coby soud správní povolán k určení vlastnictví či k rozhodnutí jakéhokoli sporu týkajícího se vlastnictví pozemků, jichž se projednávána žaloba dotýká. Pro soudní přezkum ve správním soudnictví je podstatné, zda správní orgán vydal rozhodnutí souladné s listinami, které si pro ně opatřil, tj. zda

závěr vyvozený z těchto listin je v souladu s výrokem rozhodnutí a zda byly dodrženy procesní postupy dané zákonem. A tak tomu v přezkoumávané věci bylo.

VII. Závěr a náklady řízení

65. S ohledem na shora uvedené proto krajskému soudu nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou zamítnout v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.
66. Výrok II. o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný se náhrady nákladů řízení při jednání soudu výslovně vzdal.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 19. října 2021

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu